GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA: BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 36 fr., pe şése lunĭ 18 fr., pe trei lunĭ 9 francĭ.

ANULŬ XLVIII.

SE PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 60. Vinerĭ 15 (27) Martie 1885.

Nou abonamentŭ la „Gazeta Transilvaniei.“

Cu I Aprilie st. v. 1885 se începe unŭ nou abonamentŭ, la care invitămŭ pe onoraţiĭ amicĭ şi sprijinitorĭ ai fóiei nóstre.

Preţulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:
pe trei lunĭ 3 fl.
„ şése „ 6 „
„ unŭ anŭ 12 „

Pentru România şi străinătate:
pe trei lunĭ 9 francĭ „ şése „ 18 „ „ unŭ anŭ 36 „ } în aurŭ séu în hârtiă cu adausulŭ agiului.

Rugămŭ pe domnii abonenţĭ, ca sĕ binevoiască a-şĭ reînoi de cu vreme abonamentulŭ, ca sĕ nu se întrerupă espediţiunea ḍiarului.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei“

Braşovŭ, 14 (26) Martie 1885.

Periculului unei încăerărĭ între Anglia şi Rusia în Asia centrală încă nu s'a înlăturatŭ şi étă că acuma se ivescŭ semnele unui viitorŭ conflictŭ şi în Orientulŭ europénŭ.

Insurecţiunea din Albania este unŭ faptŭ ce nu se mai póte tăgădui şi nŭ impórtă, dacă insurgenţii sunt cu câteva sute mai mulţĭ séu mai puţinĭ, séu dacă din partea Turcilorŭ au căḍutŭ sute séu numai ḍecĭ de ómenĭ.

Suntemŭ dedaţĭ de a considerá asemenĭ turburărĭ în Orientŭ ca precursorĭ ai conflictului ce-lŭ pregătesce diplomaţia, care nu mai obosesce făurindŭ planurĭ şi împărţindŭ pămênturile altora. Astfelŭ şi acuma nu putemŭ crede, că rescóla din Prisrena nu ar fi pregătită de o mână lungă pentru scopurile nu scimŭ a cărorŭ diplomaţĭ.

Caracteristicŭ este, că de astădată organele oficióse ale ministerului de esterne austro-ungarŭ ar vré sĕ încarce tóte planurile şi tóte agitaţiunile în spinarea bietei Sêrbie, care, ḍicŭ ele, ar avea de gândŭ a 'şĭ aronda fruntariele, căpĕtândŭ şi Albania de nordŭ, aşa numita Sêrbia veche.

S'a ḍisŭ că de aceea cei din Belgradŭ arŭ esagera aşa de multŭ scirile ce vinŭ din Prisrena, pentru că ei arŭ voi sĕ se foloséscă de rescóla Albanesilorŭ, spre a pregăti materialŭ pentru o propunere în scopulŭ unei rectificărĭ de fruntarii în favórea Sêrbiei.

Nu este nimicŭ mai naturalŭ decâtŭ o asemenea dorinţă a Sêrbilorŭ. Dar cine încuragiază pe Sêrbĭ de a dá pe faţă tocmai acum dorinţa lorŭ? Nu cumva se află şi la spatele Sêrbiei cineva? Şi este acestŭ cineva Austro-Ungaria, care susţine legăturĭ atâtŭ de intime cu tênĕrulŭ regatŭ, orĭ chiar Rusia?

Aceste sunt nisce întrebărĭ la carĭ, tocmai în momentele acestea când se pregătescŭ încurcăturile, cu greu se póte rĕspunde. Atârnă dela croiala întregului planŭ de acţiune alŭ marilorŭ puterĭ, că ce însemnătate mai póte avea cu timpulŭ rescóla Arnăuţilorŭ din Albania. A presupune, că dela Skiernevice încóce Rusia nu póte voi decâtŭ numai pacea, séu că acum din causa certelorŭ sale cu Anglia nu i-ar veni bine unŭ conflictŭ în Orientŭ, este deocamdată, după părerea nóstră, unŭ lucru cam cutezatŭ.

Diplomaţia austro-ungară, îşĭ dă tóte sinlinţele sĕ arate că nu doresce nicĭ o încurcătură în Orientŭ, dar este şi rĕmâne bătătorŭ la ochĭ, că acele ḍiare din Sêrbia, carĭ au adusŭ scirea sensaţională, că Austria concentréză trupe în Bosnia, cu scopŭ de a trece prin Sêrbia în Albania, au fostŭ date în judecată de către guvernulŭ sêrbescŭ. Dacă pacea şi numai pacea este ţînta tuturorŭ, atuncĭ de ce atâta turburare pe guvernulŭ sêrbescŭ pentru rĕspândirea unorŭ faime ca cele amintite?

Nu cumva cei ce pregătescŭ conflictulŭ în Orientulŭ europénŭ aşteptă mai ântêiu isbucnirea resboiului anglo-rusescŭ în Asia? Unele ḍiare rusescĭ au şi esprimatŭ acéstă temere. In totŭ casulŭ se lucréză cu multă fineţă pe după culise şi suntemŭ curioşĭ sĕ vedemŭ ce va eşi, în cele din urmă, din tóte acestea.

CRONICA POLITICĂ.

Tonulŭ ḍiarelorŭ oficióse din Londra devine totŭ mai rĕsboinicŭ din ḍi ce merge în contra Rusiei. Ele ḍicŭ, că nu potŭ pricepe cum se va mai puté ţiné pacea, dacă Rusia nu se va lăsa de pretenţiunile sale. Decumva Emirulŭ din Afganistanŭ ar provocá pe Anglia sĕ-i dea ajutorŭ în contra Rusiei, asta n'ar puté-o refusá şi atuncĭ rĕsboiulŭ nu s'ar mărginí numai în Asia. Tóte ḍiarele constatéză cu plăcere, că o armată de 50,000 de ómenĭ se află gata de luptă la marginea Afganistanului, totuşĭ corespondentulŭ lui »Times« din Calcuta ḍice, că Anglia sĕ aibă gata încă 50,000 de ómenĭ spre a-i trimite în India. »Daily News« aduce scirea din Varna, că Rusia negoţiază cu Turcia, ca acésta sĕ fie neutrală când s'ar luá la bătaiă Rusia cu Anglia.

Rusia promite Turciei multe avantage şi garantarea teritoriilorŭ în Asia şi în Europa. Cum se vorbesce, n'ar domni unire în cabinetulŭ englezescŭ în privinţa dificultăţilorŭ cu Rusia. Ministrulu de comerţŭ Chamberlain consideră motivele rusescĭ de a merge înainte de justificate şi pledéză pentru Anglia sĕ se dea după pĕrŭ şi astfelŭ sĕ dea Emirului din Afganistanŭ îndrumărĭ în acestŭ sensŭ. In Constantinopole se luptă din incidentulŭ acesta douĕ partide, una, care sfătuesce pe Sultanŭ sĕ încheie alianţă cu Rusia, éră alta ca sĕ facă alianţă cu Anglia. Aşa dară bieţii Turcĭ se află în mare încurcătură, pentru că nu sciu, cu care dintre acestea puterĭ marĭ sĕ ţină, ca într'adevĕrŭ sĕ nu-şĭ periciliteze prin tr'unŭ pasŭ greşitŭ cele mai vitale interese.

*

Repedea schimbare în relaţiunile dintre Anglia şi Rusia în cestiunea afgană se atribue împrejurărei, că Anglia s'ar fi convinsŭ despre marile pregătirĭ rĕsboinice ce le face Rusia în Asia centrală. O fóiă englesă ḍice, că Rusia dispune în ţinutulŭ transcaspicŭ, în Mervŭ, în Turchestanŭ şi în Siberia vestică de 35 batalióne, 10 regimente de căzacĭ şi 12 baterii cu vr'o 100 de tunurĭ. Negreşitŭ că acésta e o putere armată considerabilă, pentru ca sĕ deştepte temerĭ pentru Heratŭ. Afară de acésta, ḍiare ruse guvernamentale au spusŭ pe faţă că din interiorulŭ imperiului s'au trimisŭ întărirĭ de trupe spre graniţele afgane. Anglia pe de altă parte nu stă cu mânile în sînŭ. In Portsmouth o escadră stă gata de plecare, ér mobilisarea a douĕ corpurĭ de armată indo-britice se face cu mare grabă spre a se trimite la Quettah şi Pişin pe teritoriulŭ afganŭ. »Novoje Vremja« nu crede, că cestiunea afgană se va resolva pe cale pacinică, şi ḍice că celŭ mai favorabilŭ momentŭ pentru unŭ rĕsboiu cu Anglia ar fi acuma. In acelaşĭ timpŭ însă fóia rusă 'şĭ esprimă temerea, că Austro-Ungaria va profita de acestŭ rĕsboiu spre a înainta în peninsula balcanică.

*

»Fremden-Blatt« conţine unŭ comunicatŭ oficiosŭ asupra tendinţei vĕdite din timpulŭ din urmă de-a esploata întâmplările din peninsula balcanică în scopurĭ agitatóre. Numita fóiă ḍice, că telegrame sosite din Scutari, Cattaro séu Belgradŭ, precum şi numerose articole mai cu sémă în ḍiare slave, au căutatŭ sĕ dea unorŭ afacerĭ cu totulŭ locale unŭ caracterŭ generalŭ. Comitetulŭ de acţiune albanezŭ din Corfu lucréză prin pressa taliană, şi presa slavă din Austro-Ungaria, mai alesŭ unŭ ḍiarŭ din Praga, atribue şi monarchiei nóstre unŭ rolŭ activŭ însemnatŭ. Fóia vienesă descarcă pe Austro-Ungaria de orĭce amestecŭ în turburările din peninsula balcanică, ḍicêndŭ că ea nu doresce nicĭ o complicaţiune, că are trebuinţă de pace şi că nu voesce nicĭ o estindere. Totodată pressa austro-ungară găsesce, că telegramele din Belgradŭ despre mişcarea albanesă suntŭ esagerate şi că prin acésta Sêrbia ar intenţiona o nouă regulare a graniţelorŭ în favórea ei, de aceea îi atrage atenţiunea de a nu căuta sĕ iasă din cadrulŭ tractatului din Berlin.

*

Ministrulŭ italianŭ Mancini, rĕspunḍêndŭ în 23 Martie la interpelaţiunile lui Caracciolo şi ale lui Vitelleschi despre politica colonială accentuă alianţa Italiei cu puterile centrale europene şi alianţa séu celŭ puţinŭ buna înţelegere cu Anglia. Cu privire la interesele Italiei în Marea mediterană a realisatŭ programa ce i s'a recomandatŭ în genere. O acţiune comună cu Anglia nu stă în contraḍicere cu alianţa cu Germania şi Austro-Ungaria, ci o completéză şi este cea mai mare garanţiă pentru pacea europénă. In 1882 Italia n'a primitŭ o intervenţiune necondiţionată în Egiptŭ, din causă că era decisă sĕ nu priméscă nicĭ o îndatorire, care ar putea jigni stipulaţiunile cu Germania şi cu Austro-Ungaria. Cabinetulŭ italienescŭ a ajunsŭ acestŭ scopŭ. Acestei politice avemŭ de a mulţămi, că astăḍĭ petrece unŭ principe italianŭ în Berlinŭ, care are însărcinarea, ca şi principii englesĭ carĭ petrecŭ acolo, ca sĕ ia parte la festivităţile în onórea împĕratului Germaniei. Dacă trupele italiene ce s'au trimesŭ la ţĕrmulŭ Mărei roşie nu vorŭ ajunge spre a asigura teritoriulŭ ocupatŭ şi ţinuturile vecine, atuncĭ guvernulŭ va trimete şi alte trupe câte vorŭ fi de lipsă. Anglia a probatŭ alăturarea Italiei la tractatulŭ anglo-egipteanŭ din 1877 relativŭ la sugrumarea negoţului cu sclavĭ şi Italia va încheia în privinţa acésta unŭ tractatŭ deosebitŭ.

SCIRILE ḌILEI.

Unŭ oficiantŭ dela posta ungurésca din gara Predealŭ a fostŭ adusŭ aséră aci de către d. procurorŭ Kenyeres însoţitŭ de unŭ agentŭ poliţienescŭ şi s'a arestatŭ. In numĕrulŭ viitorŭ vomŭ da amĕnunte despre causa arestării.

—0—

Studenţii universitarĭ sêrbĭ din Pesta, în numĕrŭ de 27, au adresatŭ ministrului instrucţiunei o petiţiune, în care îlŭ rógă sĕ ia disposiţiunĭ pentru înfiinţarea unei catedre de limba şi literatura sêrbéscă la universitatea din Pesta.

—0—

In Triestŭ se va ţinea în curêndŭ o conferinţă pentru definitiva regulare a tarifului austro-ungaro-românŭ.

—0—

Se scrie din Madrid ḍiarului »L'Indépendance belge«, că, sĕptĕmâna trecută, la representaţiunea operei lui Ponchielli »La Gioconda,« d-na Teodorini, artista română la opera din Madridŭ, simţindu-se indispusă la finele celui d'alŭ treilea actŭ, rugase pe regisorŭ sĕ céră publicului autorisaţiunea d'a nu cântá romanţa din actulŭ alŭ 4-lea. Cu tótă indisposiţiunea ce resimţia, d-na Teodorini fusese în prima parte a acestui actŭ artistă desĕvêrşită ca totdéuna; dér la ultima scenă, unŭ cumplitŭ atacŭ de nervĭ a făcut'o sĕ cadă pe scenă. Representaţiunea s'a sfĕrşitŭ astfelŭ, ér diva, după o crisă de cincĭ minute, şi-a revenitŭ în fire şi a fostŭ transportată la otelulŭ ei. Familia regală, care era faţă la representaţiune, trămise sĕ întrebe cum îi mai este şi a doua ḍi întréga societate din Madrid voi sĕ afle despre sĕnătatea simpaticei artiste.

—0—

Dr. Corneliu Diaconovicĭ se va retrage cu finea acestei sĕptĕmânĭ dela redacţiunea »Viitorului.«

—0—

»Naţiunea« află, că în cursulŭ acestei sĕptĕmânĭ, A. S. principele Alexandru alŭ Bulgariei va sosi în Bucurescĭ

—0—

Din Agram se scrie, că archiepiscopulŭ croatŭ Mihailovici a refusatŭ cererea unei deputaţiunĭ de a celebra la 19 Aprile unŭ serviciu divinŭ întru pomenirea apostoliloru slavĭ Cirilŭ şi Metodiu.

—0—

Arestarea secretarului dela ambasada persană din Viena, Mirza Hassan, s'au făcutŭ pe nedreptŭ, deórece ordinele şi decoraţiunile ce le'mpărţise, le primise dela şahulŭ Persiei. Nu se scie însă, dacă funcţionarulŭ de bancă Isatitsch din Viena şi baronulŭ Lederstegen din Berlinŭ, carĭ încă s'au arestatŭ pentru falsificărĭ de ordine şi decoraţiunĭ persane, suntŭ vinovaţĭ séu nu.

—0—

Din Cincĭ-biserici se scrie, că ucigaşii Dakos şi Borzos suntŭ condamnaţĭ la mórte prin spênduratóre şi vorŭ fi încurêndŭ esecutaţĭ.

—0—

»Przeglad« comunică, că la 25 Martie n. s'a ţinutŭ în Petersburgŭ o conferinţă a statului majorŭ generalŭ, pentru stabilirea modalităţilorŭ, sub care cavaleria regulată ar putea lua parte la eventualele acţiunĭ în Asia centrală, unde e lipsă de apă şi de nutreţŭ.

—0—

Comitetulŭ pentru darulŭ onorificŭ ce se va face lui Bismarck a hotărîtŭ, ca cu jumĕtate din banii adunaţĭ sĕ se cumpere moşia Schönhausen, ér cealaltă jumĕtate sĕ se întrebuinţeze pentru scopurĭ publice. Suma colectată se sue la 2.300,000 mărcĭ. Câţĭ nenorociţĭ nu s'arŭ ajuta cu acestĭ banĭ!

—0—

Din Veneţia se scrie, că soldatulŭ italianŭ Costanzo, care împuşcase în Padua trei subofícerĭ din compania sa, a fostŭ esecutatŭ prin împuşcare la 21 Martie n.

—0—

Marele Hotelŭ Langham din Chicago a arsŭ împreună cu peste 60 de călĕtorĭ, încuartiraţĭ în acelŭ hotelŭ.

—0—

»Pol. Corr.« e informată din Constantinopole, că în cercurile armene domnesce o mare amărĭciune în contra Rusiei, deórece guvernulŭ rusŭ a hotărîtŭ ca până la 1 Septembre sĕ închidă tóte scólele armene din Caucasŭ spre a le pune sub administraţiunea rusă, luându-le tóte proprietăţile şi fondurile.

Braşovŭ 14 Martie a. c.

Vedemŭ cu părere de rĕu, că „Tribuna", după o tăcere de vre-o doue septĕmânĭ, s'a hotărîtŭ de-a merge şi mai departe cu „îndrăsnéla" ei, adoptândŭ o purtare, care pe lângă altele denotă o totală lipsă de respectŭ faţă cu cetitorii ei.

Abstragêndŭ dela tóte celelalte, este fórte multŭ şi numai aceea de-a pretinde dela unŭ cetitorŭ cu mintea sănătósă, ca sĕ mistue frase şuchiate ca cea următóre:

»Conflictulŭ dintre ‚Gazeta Transilvaniei« şi »Tribuna« nu s'a produsŭ acum, ci chiar mai înainte de a fi apărutŭ »Tribuna« şi totdéuna relaţiunile dintre noi şi colegii noştri dela »Gazetă« au fostŭ incordate.« („Tribuna" nr. 57 din 1885).

Astfelŭ „conflictulŭ" s'ar putea reduce până înainte de facerea lumii. Ar fi, credemŭ, în interesulŭ cetitorilorŭ „Tribunei," ca colegii noştri dela acéstă fóiă sĕ mai absolveze unŭ cursŭ de logică şi sĕ înveţe a scrie cum se cade şi la înţelesŭ. Dér sĕ trecemŭ la obiectŭ:

In locŭ de a întîmpina cu faţa deschisă rĕspunsulŭ, ce li l'amŭ datŭ noi în urma necalificabilei lorŭ provocărĭ şi în locŭ de a-şĭ recunósce greşelele, colegii dela „Tribuna" voiescŭ sĕ facă muşama conflictulŭ, „ce s'a pronunţatŭ" între noi şi ei, şi în acelaşĭ articulŭ, unde declară în întroducere, „că arŭ fi fórte mâhniţĭ dacă justificarea lorŭ arŭ fi luată dreptŭ unŭ atacŭ îndreptatŭ contra colegilorŭ lorŭ dela „Gazeta," — ne declară pe noi cei dela „Gazeta" de ómenĭ vanitoşĭ şi lipsiţĭ de seriositate, dicêndŭ: „încordarea dintre „Gazeta" şi „Tribuna" nu are altŭ punctŭ de plecare decâtŭ o cestiune de vanitate personală, o rivalitate cu desĕvêrşire lipsită de motive seriόse."

Cei dela „Tribuna" au sêmţitŭ trebuinţa de a se justifică faţă cu publiculŭ. Noi nu sêmţimŭ nicĭ-decum acéstă trebuinţă, pentru că „Gazeta" este o carte deschisă înaintea tuturorŭ celorŭ carĭ voiescŭ sĕ cunóscă scopurile şi intenţiunile nóstre şi fiind-că şi în casulŭ de faţă, alŭ conflictului provocatŭ de „Tribuna", ni-amŭ pronunţatŭ clarŭ şi limpede şi în deplina consciinţă a datoriei nóstre de publicişti românĭ în situaţiunea gravă şi „atâtŭ de acută", ca ceea în care ne aflămŭ. Amŭ citatŭ în modŭ lealŭ tóte însinuările şi calumniările „Tribunei", dându-ne părerea obiectivă asupra atitudinei ei periculóse şi declarămŭ susŭ şi tare, că nu sêmţimŭ trebuinţa nicĭ de a adauge, nicĭ de a retrage ceva din ce amŭ disŭ.

Amŭ fi fostŭ în dreptŭ a aşteptá ca colegii noştri dela „Tribuna" sĕ se pórte cu aceeaşĭ lealitate în lupta ce au provocat'o ei, aruncându-ne în faţă nisce însinuărĭ, pe carĭ nicĭ adversarii neamului nostru n'au cutezatŭ până adĭ a ni-le face. Dar se vede că lupta dréptă şi făţişă le este unŭ ce necunoscutŭ celorŭ dela „Tribuna." Ei retacŭ înaintea cetitorilorŭ lorŭ totŭ ce cuprindŭ mai agravantŭ pentru dênşii cele 12 colóne „tipărite mare, parte cu garmond" ale rĕspunsului nostru. Nicĭ măcar aceea nu vorŭ sĕ li-o spună, că acele colóne suntŭ pline de citate verbale scóse din articulii apăruţĭ în „Tribuna." Astfelŭ, se înţelege, le potŭ vorbi cetitorilorŭ de „necuviinciόse invective" şi potŭ „trece la ordinea dilei peste ele."

Este fórte caracteristicŭ pentru colegii dela „Tribuna" acestŭ modŭ de procedere. Fără a se încerca măcar de-a resfrânge argumentele nóstre, ei alérgă la mijloculŭ, propriu numai ómenilorŭ laşĭ, de-a denatura şi înegri motivele, ce ni-au condusŭ în disputa, provocată de ei, în care nicĭ măcar pe unŭ momentŭ n'amŭ încetatŭ de a fi obiectivĭ şi n'amŭ părăsitŭ terĕmulŭ principiarŭ, singurulŭ pe care luptămŭ de unŭ lungŭ şirŭ de anĭ.

Ne impută colegii noştri vanitate şi rivalitate personală, ca motivŭ alŭ apĕrării nóstre în contra „semnalului", ce dicŭ că ni l'au datŭ ei, insinuându-ne, că amŭ fi capabilĭ a ne aliá cu inimicii ţĕrei.

Rivalitate? Calea valea! numai de ai avé cu cine sĕ rivalisezĭ. Dar cu nisce ómenĭ, carĭ află plăcere în aceea de-a suspiţioná şi calumniá pe fraţii lorŭ şi de a defăima pe unŭ Horia şi Cloşca, cine va avé ambiţiunea sĕ rivaliseze?

Dar colegii noştri nicĭ că suntŭ în stare a rĕsfrânge argumentele obiective aduse de noi în contra atitudinei lorŭ. Atuncĭ trebuia, celŭ puţinŭ pentru respectulŭ cetitorilorŭ „Tribunei", sĕ fi tăcutŭ mai departe, cum au tăcutŭ două sĕptĕmânĭ, şi sĕ nu alerge la ajutorulŭ publicului, ca elŭ, publiculŭ, „sĕ ne ţină în frêu."

Cei dela „Tribuna" se vede că sêmtŭ trebuinţa de a fi ţinuţĭ în frêu, deórece dicŭ că „vina nu e a lorŭ, carĭ scriu, ci a publicului, care póte sĕ mistue chiar şi atuncĭ când ei işĭ batŭ jocŭ de cuvîntulŭ tipăritŭ."

Ei bine, acésta a fostŭ şi este şi scopulŭ nostru: ca „sĕ ţinemŭ în frêu" pe cei dela „Tribuna", care cu-o îngâmfare ridiculă se geréză de organŭ alŭ opiniunei publice române dela noi.

Le declarămŭ cu tótă seriositatea colegilorŭ dela „Tribuna," că nu sêmţimŭ nicĭ cea mai mică plăcere de-a disputa cu ei; dar îi sfătuimŭ, ca pe viitorŭ sĕ bage bine de sémă cum scriu şi ce scriu!

Esposiţiunea din Peşta.

Budapesta, 21 Martie n. 1885.

Pregătirile pentru esposiţiunea regnicolară, care se va ţiné în éstŭ anŭ în Budapesta, se continuă cu mare grabă. Se face totŭ ce numai este posibilŭ spre a se puté dovedí înaintea strĕinilorŭ, câtŭ de înaintată este Ungaria în cultură şi civilisaţiune. Er de altă parte nu este perdută din vedere nicĭ aceea, ca ţĕrile de sub coróna ungară sĕ fie representate în unŭ costumŭ câtŭ numai se póte de maghiarŭ. Scrierea obiectelorŭ espuse preste totŭ va fi mai numai maghiară. Altă limbă d. e. germană şi francesă va fi întrebuinţată icĭ şi colo ca esceptiune pentru orientarea strĕinilorŭ, séu din consideraţiune cătră vr'o ţară strĕină óre-care, care va lua parte la esposiţiune. Pre timpulŭ deschiderei va fi gata numai catalogulŭ celŭ unguresců alŭ esposiţiunei, pre când celŭ germanŭ şi francesŭ numai tărdiu după aceea. Intr'aceea presa maghiară cugetă şi este de părere, că viceprimarulŭ şi preşedintele reuniunei scolastice maghiare Gerloczy a făcutŭ unŭ mare serviciu maghiarismului prin cunoscuta sa epistolă, ce a adresat'o firmelorŭ nemaghiare de aicĭ, pentru delăturarea inscripţiunilorŭ nemaghiare, ca Budapesta sĕ apară înaintea strĕinilorŭ, carĭ vorŭ cerceta esposiţiunea, câtŭ de maghiară. Afară de aceste în favorulŭ esposiţiunei s'a câştigatŭ şi presa strĕină şi se speréză, că între esponenţĭ vorŭ figura mai mulţĭ şi dintre locuitorii ţĕrilorŭ vecine.

Décă mergemŭ afară din oraşŭ prin strada radială, care stradă este una dintre cele mai frumóse ale capitalei ungare, ajungemŭ la păduricea urbană (Stadtwäldchen), în partea cărcia spre resăritŭ se află teritorulŭ esposiţiunei de presentŭ întregŭ ocolitŭ cu stoborŭ (palantŭ, uluci) şi în estensiune de 300,000 metri pătraţĭ. Aicĭ numai cu biletŭ dela direcţiunea esposiţiunei póte omulŭ intrá. Confusiunea este încă mare, deşĭ pavilionurile în numĕrŭ de 98 mai tóte sunt sub acoperişŭ. Esposiţiunea se află în stadiulŭ organisării croite după unŭ planŭ modernŭ şi cu gustŭ întocmitŭ, până la deschidere încă este fórte multŭ de lucru. Abstragêndŭ dela aceea că luna lui Aprile este menită pentru arangiarea obiectelorŭ espuse, apoi se dice, că numĕrulŭ esponenţilorŭ trece peste 9000 de inşĭ. Obiectele espuse vorŭ fi împărţite în 32 de grupe principalĭ.

Dintre pavilionurile esposiţiunei, mai cu sémă două suntŭ, carĭ atragŭ mai tare atenţiunea privitorului. Aceste suntŭ pavilionulŭ idustrialŭ şi pavilionulŭ regalŭ. Celŭ dintêiu edificatŭ în stilŭ italianŭ de renaissance

---

FOILETONŬ.

OVIDIU.

(Piesă în 4 acte şi în versurĭ de **V. Alexandri.**)

(Urmare şi fine).

Actulŭ III se petrece în vila lui Ovidiu. Poetulŭ mâhnitŭ înécă amarulŭ sufletului în undele spumóse ale vinurilorŭ de Chio şi Falerno. Soţii lui de plăcere şi frumósele curtesane romane se îmbată în plăcerĭ. Mecena vine sĕ spună lui Ovidiu sĕ fugă, sĕ scape de mânia lui Augustŭ şi de mórtea care'lŭ aşteptă. Poetulŭ nu voiesce, până când Mecena rostesce numele Perillei, copila iubită a lui Ovidiu.

După plecarea lorŭ, petrecerile continuă cu veseliă până la reîntórcerea spăimentată a poetului, care le spune că spionii lui August îlŭ urmăresců pretutindenĭ. Trebue sĕ fugă din Roma. Cotta, amiculŭ sĕu, se oferă a'i arĕta căi ascunse şi de puţinĭ sciute. Vorŭ sĕ plece, Julia apare în mijloculŭ curtesanelorŭ, în sinulŭ orgiei. Fata primei şi multŭ coruptei Iulie, spusese lui August la finele actului II:

A! nu vrei sĕ te îndupleci la ruga mea?.... Nu vrei?
Gândescŭ l'a a ta frică; am totŭ sângele ei,
M'oiu compromite astfelŭ şi aşa departe voiu merge,
Câtŭ lustrulŭ de corónă pe frunte-mĭ se va şterge.

Venindŭ acum în orgiă, Julia îşĭ îndeplinesce făgăduiala, »par un coup de maître«. Pasiunile o turmentă. Domniţa Romei, Julia sublimă, dice curtesanilorŭ şi tinerilorŭ îmbĕtaţĭ de amorurĭ:

Ca voi am sete mare în d'alba mea junie
De viaţă, de uitare, de de amorŭ şi de beţie;
Nepóta lui Octaviu ia locŭ adĭ printre voi,
Frumóse curtesane a Romei. . . . .

Ovidiu spăimêntatŭ ânteiu de urmările îngrodităre ale acestei nebunii, se încércă s'o răpéscă din mijloculŭ perdării. In urmă, înflăcăratŭ de privirile ardĕtóre ale Juliei, Ovidiu, nebunŭ de pasiune, strigă:

..A! décă ai decisŭ
Sĕ 'nfrunţĭ orice osândă, păşind peste unŭ abisŭ,
Sĕ intri în gura lumii mai négră, mai grozavă
Decâtŭ a unui şérpe cu limbă de otravă,
Vin' în orgia nopţii voioşĭ sĕ ne aruncămŭ
Şi'n cupele de aurŭ noroculŭ sĕ'necămŭ!
Amicilorŭ! daţĭ sborulŭ nebunelorŭ avênturĭ,
Intunece-se mintea şi ducă-se pe vênturĭ;
Şi valurile mării înalţe-se în zenitŭ
Şi cadă pe noi. . . . cadă totŭ cerulŭ prăbuşitŭ.

Beţia începe. Glicera cântă improvisaţiunile întraripate ale poetului şi ale Juliei. Sclavele varsă focosulŭ Falern, amestecatŭ cu arome şi cu mărgăritare; sala petrecerilorŭ rĕsună de invitaţiunile Glicerei:

Varsă în cupa mea de aurŭ
Vinulŭ roşŭ ce desfătéză
. . . .
Venus! dea voluptăţii,
Varsă'n mine foculŭ tĕu.

Augustŭ urmatŭ de Mecena apare pentru a'şĭ găsi nepóta trântită în lupanare şi încongiurată de aşa numiţii domnitorĭ ai lumii »nedemnĭ de libertate şi copţĭ pentru sclăviă.« Esilulŭ vecinicŭ e pedépsa lui Ovidiu şi a Juliei.

In actulŭ IV, Ovidiu, slăbitŭ de suferinţe, de dorulŭ ţĕrii şi de asprimea locurilorŭ cu locuise de anĭ de dile, se întórce dela luptă, de prin prejurulŭ oraşului Tomi. Sub conducerea lui, Tomitanii au gonitŭ pe barbarĭ şi mulţămescŭ poetului de iubirea ce le arată. De géba însĕ sunt tóte; durerea îlŭ întéţesce, cu tóte îngrijirile şi mângâierile Sarmizei, tĕnĕra Tomitană, a cărei figură aduce aminte lui Ovidiu pe fica sa Perilla. Plângerile, şi jalea, şi versurile ce scrie poetulŭ după plecarea tinerei sale prietine, sunt duióse ca şi nelecircea lui. Scăpată din esilŭ, Iulia vine la Tomi, dér numai pentru a fi faţă la mórtea poetului. Emoţiunile stinseră pe Ovidiu; amicii sĕ-i sosescŭ în Tomi şi îi spunŭ că Roma îlŭ rechiamă cu dragŭ lângă alŭ ei sînŭ. De geaba tóte, agonia începe, poetulŭ nu înviorézá unŭ momentŭ decâtŭ pentru a vedea neînlăturabila decadenţă a imperiului şi rĕsărirea vlăstarilorŭ neolatinĭ:

este situatŭ în centrulŭ teritorului avêndŭ estensiune de 14,000 metri patraţĭ în forma unei figure paralelograme. Din tóte cele patru colţurĭ ale acestei figure se înalţă câte unŭ micŭ pavilionŭ, şi în fiecare părete se află câte o pórtă principală cam de 22 metri de înaltă, ér din mijlocŭ se înalţă o cupolă imposantă de 48 metri. Spesele acestui pavilionŭ se urcă peste 600,000 fl.; ca materialŭ de edificare s'a întrebuinţatŭ: cărămidă, pétră, ferŭ şi sticlă.

Pavilionulŭ regalŭ, care este totodată şi obiectŭ de esposiţiune, cu multŭ mai micŭ, este edificatŭ cu unŭ gustŭ deosebitŭ. Are o cupolă frumósă, ferestre cu sticlă colorată, scărĭ de două părţĭ, fruntaru frumosŭ şi însemne de rĕsboiu sculptate în reliefŭ ca nisce statue micĭ pe cele patru colţurĭ ale coperişului. Mobilarea şi arangiarea internă încă va fi fórte de gustŭ. Acestŭ pavilionŭ în absenţa Maiestăţilorŭ Lorŭ va fi deschisŭ şi pentru publicŭ.

Afară de aceste, ne atragŭ atenţiunea mai cu sémă următórele pavilonurĭ, şi anume: celŭ de arte, celŭ orientalŭ şi celŭ de vênatŭ.

Ĕstŭ din urmă este fórte originalŭ în soiulŭ sĕu. Are păreţĭ de scândurĭ de bradŭ şi stejarŭ necurăţitŭ de cojĭ, preparate anume pentru acestŭ scopŭ, şi este acoperitŭ cu şindile. S'ar părea că este o casă de bradŭ dela munte.

Spesele esposiţiunei sunt destulŭ de considerabile, pentrucă acele se urcă peste două milióne de fl. v. a.

Deschiderea esposiţiunei se va face în Dumineca de 2 Maiu n. a. c. în presenţa Maiestăţii Sale a împĕratului-rege şi a Alteţei Sale archieducelui Rudolfŭ, care este protectorulŭ esposiţiunei. Esposiţia va fi deschisă până la finea lunei lui Octomvre. In acestŭ timpŭ teritoriulŭ esposiţiunei va stá deschisŭ pentru publicŭ dela 8 óre a. m. până la 11 óre din nópte, pe când edificiurile vorŭ fi deschise numai dela 9 óre a. m. până la 6 óre p. m. Biletele de întrare în cele trei ḑile dintêiu vorŭ fi câte cu 1 fl., în celelalte ḑile de săptĕmână între órele 8 a. m. şi 6 p. m. 50 cr., Dumineca şi în sĕrbătorĭ totŭ în acelŭ timpŭ 30 cr., ér biletele de séră pentru órele 6—11 vorŭ fi cu câte 20 cr.

Pentru petrecerea şi comoditatea publicului încă se facŭ tóte pregătirile. Vorŭ fi orológe şi lumină electrică; concerte, prelecţiunĭ şi producţiunĭ pirotechnice gratuite etc. Afară de aceste, pentru ca publiculŭ din afară sĕ pótă căpĕta locuinţe mai lesne, magistratulŭ urbanŭ a arangiatŭ cancelariă pentru mijlocirea cuartirilorŭ, care cancelariă are filiale pela tóte garele căilorŭ ferate de aicĭ.

X.

Unŭ Chrisovŭ domnescŭ.

Unŭ abonatŭ a trămisŭ ḑiarului »Dreptulŭ« o copiă după unŭ Chrisovŭ alŭ lui Mateiu Basarabŭ vodă din 24 Octomvre 1644 pentru vama de peşte dela Snagovŭ, Chrisovŭ publicatŭ în ḑiarulŭ »Luptătorulŭ.« Ne grăbimŭ a-lŭ reproduce, ca unŭ documentŭ caracteristicŭ atâtŭ pentru limbagiulŭ vigurosŭ ce se întrebuinta la aceea epocă de autorităţĭ şi mai alesŭ pentru frumseţa şi puritatea limbii:

»Cu mila lui Dumneḑeu, Eu Mateiu Basarabŭ V. V. »şi Domnŭ, scriu Domnia Mea ţie, Vaso Vameşule, că ce »porc-de-câne eşĭ tu de cărţile mele nu le bagĭ în »semă.

»A făcutŭ Domnia Mea cărţĭ părintelui Snagoveanŭ »sĕ'şĭ ia dreptu sĕu după locu lui dela Spanţovŭ, cum a »fostŭ legea şi obiceiulŭ, ér tu feciorŭ de curvă nu bagĭ »cărţile Domniei Mele în semă.

„Sĕ cauţĭ dér sĕ laşĭ sĕ'şĭ ia elŭ ce este obĭcinuitŭ, »că voiu trămite Domnia Mea de acolo te va spândura.«

»Acestea îţĭ scriu şi e sigura Domniei mele.«

Bugetulŭ Românieĭ.

In cameră s'a depusŭ raportulŭ generalŭ asupra proiectului de bugetŭ pe 1885—1886. Raportorŭ este d. Emilŭ Costinescu.

Iată cum se echilibrézá acestŭ bugetŭ:

La veniturĭ:

Contrib. directe	24,780,000.—
„ indirecte	54,835,000.—
Veniturĭ domeniale	20,963,108.—
Căile ferate şi mina Bahna	11 617,925.44
Poşte, telegrafe, impr. etc.	5,273,000.—
Venit. minister. finanţelorŭ	1,958,000.—
» » rĕsboiu	798,000.—
» » esterne	138,000.—
» » instr. publică	109,762.—
» » justiţiei	3,000.—
Diferite veniturĭ	6,527.925.—
Totalŭ lei	127,003 720.44
Din exc. 1883—84, încheiatŭ la 30 Sept.	1,500.000.—
	128,503,720 44

La cheltuelĭ:

Datoria publică	51,129,173.94
Minist. rĕsboiu	28,421,406.—
» finanţe	10,516,799.—
» instr. publ.	12,762.909.60
» interne	10,007,508.41
» lucrărĭ publice	3,903,784 50
« agric. dom. etc.	3,963.920.03
» justiţiei	4,742,742—
» externe	1,639,451.—
Cons. miniştrilorŭ	62,960,—
Cred. suplim. şi extraord.	1,353,012.96
Totalŭ lei	128,503,720.44

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ »Gaz Trans.«)

Pesta, 26 Martie. — In Sebeşŭ s'a proclamatŭ în unanimitate deputatŭ contele Ludovicŭ Toldy Horvath, candidatulŭ guvernamentalŭ.

Zara, 26 Martie. — Părechea princiară de corónă a sositŭ erĭ diminéţă la Sebeniţa, făcu o preumblare prin oraşŭ, sĕrbătoresce împodobitŭ, fiindŭ salutatŭ cu entusiasmŭ şi aruncându-se în continuu florĭ de pe ferestre; făcu apoi o escursiune la Scardona şi la cataractele dela Cherca. Séra a sositŭ aci pe o plóiă torenţială.

DIVERSE.

O pungăşiă îndrăsneţă. — Citimŭ următórele în »Galaţii« dela 10 curentŭ: »Ierĭ, cu vaporulŭ dela 4 óre sosí în acestŭ oraşŭ, venindŭ dela Isaccea, unŭ negustorŭ evreu din acelŭ oraşŭ, numitŭ Pincus Hahamu, şi debarcândŭ plecà pe josŭ pe strada Portului spre a se duce la magasinulŭ d-lui Iacobŭ Nedei, de unde avea sĕ cumpere marfă pentru prăvălia sa din Isaccea. Pe când urca dealulŭ din portŭ, îi eşi înainte unŭ pungaşŭ evreu, tênĕrŭ şi curăţelŭ îmbrăcatŭ, care prefăcêndu-se că-lŭ cunósce îlŭ întrebă de unde vine şi ce are sĕ facă în Galaţĭ. Pincus Hahamu îi rĕspunse cu naivitate ceeace avea sĕ facă şi unde se ducea. Atuncĭ pungaşulŭ îlŭ sfătuì sĕ apuce pe altŭ drumŭ spre a eşi mai lesne la d. Nedei, deórece dealulŭ fiindŭ mare şi elŭ (negustorulŭ din Isaccea) bĕtrênŭ îi va fi anevoiă d'a se urca, oferindu-se în acelaşŭ timpŭ pungaşulŭ a-lŭ conduce. Evreulŭ se învoì şi pungaşulŭ îlŭ duse pe strada Negroponte, şi pe alte uliţe până ce se înfundară amêndoi într'o ulicióră strâmtă şi întunecósă, care dă spre biserica sf. Dumitru. Aci, la unŭ momentŭ datŭ, pungaşulŭ prefăcêndu-se că ridică ceva de josŭ, înfăţişà tovarăşului sĕu unŭ portofelŭ în care se aflau mai multe ruble rusescĭ de hârtiă, ḑicêndu-i că l'a găsitŭ şi că vorŭ împărţi amêndoi banii. După ce mai făcură câţĭ-va paşĭ pe uliţă, le eşì înainte unŭ altŭ pungaşŭ, tovarăşŭ alŭ celui dintêiu, întrebându-i dacă n'au găsitŭ nisce banĭ pe carĭ i-a perdutŭ în acea stradă. Ei, naturalŭ, au negatŭ, însă păgubaşulŭ stăruì sĕ-i caute şi astfelŭ evreulŭ din Isaccea fù nevoitŭ a-şĭ scóte punga în carea avea o sumă de 600 lei în aurŭ, argintŭ şi hârtiă. Păgubaşulŭ se făcu că'şĭ caută banii sĕi printre acei ai evreului şi cu multă dibăcie şterse vr'o sută şepte-ḑecĭ de lei fără ca acestŭ din urmă sĕ bage de semă. In timpulŭ acestei operaţiunĭ, celalaltŭ pungaşŭ totŭ arĕta evreului portofelulŭ găsitŭ şi pe care 'lŭ avea în mânecă, spre a'i distrage astfelŭ atenţiunea. Păgubaşulŭ spuse apoi că nu sunt banii sĕi şi plecà lăsândŭ pe evreu şi pe tovaroşulŭ sĕu a 'şĭ continua drumulŭ până în capulŭ stradei, unde pungaşulŭ pretestândŭ a rĕmâné în urmă apucà pe altă stradă şi se făcu nevĕḑutŭ. Tocmai după ce ajunse singurŭ acolo unde se ducea, evreulŭ din Isaccea descoperì că a fostŭ victima unei îndrăsneţe pungăşii şi se plânse imediatŭ autorităţilorŭ locale.«

***

Unŭ monstru. — Unŭ ḑiarŭ brasilianŭ anunţă că însărcinatulŭ de afacerĭ alŭ Brasiliei la Paz, în Bolivia, a trămisŭ ministrului afacerilorŭ străine mai multe fotografii ale unei amfibii estraordinare, care a fostŭ omorîtă în rîulŭ Bini, în Bolivia, după ce s'a trasŭ în ea trei-ḑecĭ şi şése de glónţe. Din ordinulŭ preşedintelui Boliviei, ḑice acelŭ ḑiarŭ, scheletulŭ a fostŭ dusŭ la Paz. Dobitoculŭ are o lungime de 12 metri. Afară de capulŭ principalŭ, are pe spate alte două capete fórte bine formate şi aşeḑate unulŭ lângă altulŭ. Cele trei capete suntŭ cu totulŭ la felŭ şi sémănă cu capulŭ unui câne. Cele patru picióre, scurte dér gróse, se termină prin nisce unghii marĭ, piciórele, pântecele şi gâturile suntŭ acoperite de nisce solzĭ fórte tarĭ; o îndoită cuirasă de solzĭ pe care n'o póte pĕtrunde glónţele, protege spinarea şi părţile superióre ale corpului. Gâtulŭ capului este lungŭ şi pântecele umflatŭ. Profesorulŭ Givetti, care a esaminatŭ acestŭ dobitocŭ, crede că nu este unŭ monstru ci unŭ dobitocŭ de o speciă fórte rară séu care aprópe a dispărutŭ, căcĭ câte-va vase de pămêntŭ arsŭ, din timpulŭ Incailorŭ, imită forma acestui dobitocŭ.

***

O esperienţă cu usturoiulŭ în contra turbărei. — Citimŭ următórele în »Cultivatorulŭ«, organulŭ cercului agricolŭ din Bucurescĭ: D. Boaley, membrulŭ academiei franceze de sciinţe, prescrie următorulŭ metodŭ: Rana pacientului se spală bine cu apă şi apoi se frécă cu usturoiu pulverisatŭ. Afară de acésta, bolnavulŭ trebue sĕ ia în decursŭ de 8—9 ḑile de 23 orĭ ceaiu de usturoiu, şi atâtŭ în acestŭ rĕstimpŭ câtŭ şi ceva mai încolo tóte mâncările sĕ fie cu usturoiu. Se scie că cépa şi usturoiulŭ activézá digestiunea.

BIBLIOGRAFIA.

Beiu, Vodă, Domnŭ, romanŭ istoricŭ de Theochar Alexi, broşura duplă 23—24, cu o ilustraţiune, a eşitŭ de sub tiparŭ. Preţulŭ 1 leu séu 40 cr.

Scóla practică, magazinŭ de lecţiunĭ şi materii pentru instrucţiunea primară, de Vasile Petri, Nr. 11—12. Tomulŭ III, Năsăudŭ 1885.

Note critice asupra scrierii d-lui A. D. Xenopolŭ »Teoria lui Rösler,« de N. Densuşianu, Bucurescĭ, tipografia »Românulŭ« Carolŭ Göbl, strada Dómnei Nr. 14, 1885. Cuprinsulŭ: Părerile lui Petru Maiorŭ. Ideile conţinute în cartea d-lui Xenopolŭ. Conclusiune.

Lamentaţiunĭ în pustiă, de Petru Opranŭ. Craiova, tipo-litografia naţională Ralianŭ Samitca, 1885.

Mărturisirea pĕcatelorŭ de Petru Opranŭ. Craiova. tipo-litografia naţională Ralianŭ Samitca, 1885.

Vĕdŭ Roma cum espiră.... vai! Roma nu mai este!
Puterea ei?..... legendă; istoria-i? poveste.
A fostŭ,.... s'a ştersŭ cu nume, cu gloriă, cu totŭ,
Dér
Norulŭ greu dispare..., lumina cresce în urmă;
Trecŭ secolĭ!... o minune!.... Aicĭ în rĕsăritŭ
Vlăstarulŭ, fiu alŭ Romei, stejarŭ a devenitŭ;
Şi Istrulŭ moştenesce alŭ Tibrului renume;
Se 'nalţă o nouă Romă..... renasce o nouă lume.
. . . .
Excelsior!.... Nu, gintea latină în vecĭ nu móre!

Acesta-i subiectulŭ piesei poetului românŭ. O nouă piatră preţiósă se adauge pe coróna lui poetică, o piatră preţiósă, care nu se va întuneca nicĭodată, ci din contră va lucí din ce în ce mai multŭ, căcĭ rarŭ frumseţea limbei, gingăşia icĭ şi puterea dincolo ale inspiraţiunei, mĕestria versului vorŭ fi date, în scene poetice ca cele din actele 2, 3 şi 4, cu mai multă intensitate ca aceea a d-lui Alecsandri. Cine se va plânge decĭ că poetulŭ, pentru cea mai mare falá a limbei şi literaturei nóstre, a luatŭ totdéuna, ca şi 'n Fântâna Blandusiei, înaintea dramaturgului?

(După »Românulŭ«) Gionŭ.

Cursulŭ la bursa de Viena
din 24 Martie st. n. 1885.

Rentă de aurŭ 4%	99.20	Bonurĭ croato-slavone	100.—
Rentă de hârtiă 5%	93.80	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98 50
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	147.—	Imprumutulŭ cu premiu ung.	119 25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	98.80	Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	119.30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	122.50	Renta de hârtiă austriacă	83.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	109.90	Renta de arg. austr.	83.60
Bonurĭ rurale ungare	103.—	Renta de aurŭ austr.	108 80
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.—	Losurile din 1860	139 20
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	102.—	Acţiunile băncei austro-ungare	863 —
Bonurĭ cu cl. de sortare	102.—	Act. băncei de creditŭ ung.	310.75
Bonurĭ rurale transilvane	101.70	Act. băncei de creditŭ austr.	301.70
		Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.81
		Napoleon-d'orĭ	9.79½
		Mărcĭ 100 împ. germ.	60.55
		Londra 10 Livres sterlinge	124.20

Bursa de Bucurescĭ.
Cota oficială dela 12 Martie st. v. 1885.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%)	91	—
Renta rom. amort. (5%)	94½	—
» convert. (6%)	89½	—
Împr. oraş. Buc. (20 fr.)	32½	—
Credit fonc. rural (7%)	100½	—
» „ „ (5%)	85¼	—
» » urban (7%)	97¼	—
» » » (6%)	91	—
» » » (5%)	83½	—
Banca naţională a României	1210	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	303	—
« » » Naţională	220	—
Aurŭ	12.¼%	—
Bancnote austriace contra aurŭ	—	—

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ: Dr. Aurelŭ Mureşianu

Anunţămŭ acelorŭ onoraţĭ cetitorĭ, carĭ vorŭ bine voi a se aboná la fóia nóstră de aicĭ încolo, că avemŭ încă în reservă numerĭ dela începutulŭ anului 1885, prin urmare potŭ sĕ aibă colecţiunea completă.

Administraţiunea »Gazetei Transilvaniei.«

Nr. 2920—1885.

Concursŭ!

Pentru ocuparea unui postŭ vacantŭ de cancelistŭ la sedria orfanală orăşenéscă, împreunatŭ cu unŭ salariu anualŭ de 450 fl. şi pentru locuinţă 100 fl. — se escrie prin acésta concursŭ.

Petenţii pentru acestŭ postŭ au — pe lângă documentarea sciinţelorŭ scolare, cunóscerei celorŭ 3 limbĭ ale patriei, destoiniciei în resortulŭ de conceptŭ, purtărei lorŭ morale, şi că nu au trecutŭ etatea de 40 de anĭ — de a-şĭ aşterne petiţiunile astfelŭ instruate până în 8 Aprilie a. c. subscrisului magistratŭ.

Braşovŭ, 21 Martie 1885.

Magistratulŭ oraş.

1—3 (Nr. 38)

Mersulŭ trenurilorŭ

pe inia **Predealŭ-Budapesta** şi pe linia **Teiuşŭ-Aradŭ-Budapesta** a călei ferate orientale de statŭ reg. ung.

Predealŭ-Budapesta

	Trenŭ accelerat	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne
Bucurescĭ	7.15	—	—	—
Predealŭ	1.09	—	—	9.50
Timişŭ	1.33	—	—	10.15
Braşovŭ	2.06	—	—	10.50
	2.16	6.30	5.45	
Feldióra	2.44	7.09	6.28	
Apatia	3.03	7.41	7.07	
Agostonfalva	3.18	8.09	7.42	
Homorodŭ	3.51	8.53	8.51	
Haşfaleu	4.51	10.18	10.52	
Sighişóra	5.11	10.55	11.56	
Elisabetopole	5.39	11.36	12.43	
Mediaşŭ	6.00	12.11	1.23	
Copsa mică	6.29	12.35	2.07	
Micăsasa	—	12.54	2.27	
Blaşiu	7.02	1.29	3.06	
Crăciunelŭ	—	1.45	3.22	
Teiuşŭ	7.38	2.26	4.15	
Aiudŭ	7.55	2.48	4.44	
Vinţulŭ de susŭ	—	3.12	5.10	
Uióra	—	3.19	5.19	
Cucerdea	8.24	3.36	5.47	
Ghirisŭ	8.48	4.10	6.38	
Apahida	—	5.39	8.51	
Cluşiu	10.08	5.59	9.18	
	10.18	6.28	8.00	
Nedeşdu	—	6.54	8.34	
Ghirbĕu	—	7.10	8.59	
Aghirişŭ	—	7.25	9.35	
Stana	—	7.49	10.16	
Huiedinŭ	11.33	8.11	11.04	
Ciucia	12.06	8.52	12.17	
Bucia	—	9.11	12.47	
Bratca	—	9.29	1.21	
Rév	12.25	9.52	2.05	
Mezŏ-Telegd	1.11	10.27	3.08	
Fugyi-Vásárhely	—	10.46	3.39	
Várad-Velinţe	—	10.56	3.55	
Oradia-mare	1.49	11.04	4.06	
	1.54	11.14	7.30	
P. Ladány	3.14	1.47	11.05	
Szolnok	5.10	4.40	2.37	
Buda-pesta	7.30	7.44	6.40	
Viena	2.00	6.20	2.00	

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ accelerat	Trenŭ omnibus
Viena	8.25	8.35	3.30	8.00
Budapesta	8.00	6.55	9.45	2.47
Szolnok	11.24	10.55	12.18	6.36
P. Ladány	2.01	2.04	1.59	10.09
Oradea mare	4.11	5.13	3.20	
	4.21	9.37	3.25	
Várad-Velencze	4.29	9.45	—	
Fugyi-Vásárhely	4.40	9.59	—	
Mezŏ-Telegd	5.02	10.28	3.56	
Rév	5.46	11.41	4.31	
Bratca	6.09	12.15	—	
Bucia	6.28	12.48	—	
Ciucia	6.52	1.48	5.28	
Huiedin	7.32	3.21	6.01	
Stana	7.51	3.54	—	
Aghiriş	8.12	4.34	—	
Ghirbĕu	8.24	4.52	—	
Nedeşdu	8.38	5.11	—	
Clușiu	8.57	5.40	7.08	
	9.23	6.00	7.18	
Apahida	9.50	6.29	—	
Ghiriş	11.15	8.14	8.29	
Cucerdea	12.04	9.49	8.53	
Uióra	12.12	9.58	—	
Vinţulŭ de susŭ	12.19	10.07	—	
Aiudŭ	12.45	10.42	9.17	
Teiuşŭ	1.15	11.32	9.40	
Crăciunelŭ	1.44	12.03	—	
Blaşŭ	2.00	12.24	10.12	
Micăsasa	2.34	12.43	—	
Copşa mică	2.52	1.22	10.45	
Mediaşŭ	3.27	2.24	11.07	
Elisabetopole	4.01	3.06	11.29	
Sigişóra	4.50	4.17	12.15	
Haşfaleu	5.08	4.51	12.30	
Homorod	6.47	7.07	1.32	
Agostonfalva	7.36	8.10	2.04	
Apatia	8.09	8.46	2.24	
Feldióra	8.41	9.20	2.44	
Braşovŭ	9.20	10.15	3.15	
	—	6.00	3.25	
Timişŭ	—	6.57	4.03	
Predealŭ	—	7.32	4.28	
Bucurescĭ	—	—	10.25	

Nota: Órele de nópte suntŭ cele dintre liniile gróse.

Teiuşŭ-Aradŭ-Budapesta

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus
Teiuşŭ	2.39	9.50	8.20
Alba-Iulia	3.40	10.42	9.10
Vinţulŭ de josŭ	4.04	11.09	
Şibotŭ	4.35	11.43	
Orăştia	5.02	12.13	
Simeria (Piski)	5.44	1.22	
Deva	6.05	1.48	
Branicĭca	6.34	2.21	
Ilia	7.01	2.54	
Gurasada	7.15	3.09	
Zam	7.49	3.48	
Soborşin	8.32	4.37	
Bĕrzova	9.19	5.30	
Conopŭ	9.40	5.58	
Radna-Lipova	10.16	6.38	8.24
Paulişŭ	10.32	6.56	8.41
Gyorok	10.48	7.15	9.01
Glogovaţŭ	11.17	7.48	9.30
Aradŭ	12.32	8.05	9.45
	12.00	8.45	6.10
Szolnok	4.00	2.10	7.27
Budapesta	7.44	6.40	—
Viena	6.20	—	—

Budapesta-Aradŭ-Teiuşŭ.

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	8.25	8.35
Budapesta	8.00	6.55
Szolnok	11.14	12.28
Aradŭ	3.35	5.30
	4.00	6.20
Glogovaţŭ	4.16	6.39
Gyorok	4.47	7.19
Paulişŭ	5.02	7.39
Radna-Lipova	5.25	8.11
Conopŭ	5.57	8.49
Bĕrzova	6.18	9.18
Soborşin	7.11	10.27
Zam	7.48	11.18
Gurasada	8.22	11.57
Ilia	8.40	12.27
Branicĭca	9.02	12.57
Deva	9.32	1.45
Simeria (Piski)	10.12	2.58
Orăştiă	10.47	3.46
Şibotŭ	11.14	4.20
Vinţulŭ de josŭ	11.46	5.06
Alba-Iulia	12.21	6.15
Teiuşŭ	12.53	7.00

Aradŭ-Timişóra

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne
Aradŭ	6.00	12.30
Aradulŭ nou	6.26	12.54
Németh-Ságh	6.51	1.19
Vinga	7.28	1.50
Orczifalva	7.49	2.12
Merczifalva	8.09	2.30
Timişóra	8.58	3.15

Simeria (Piski) **Petroşeni**

	Trenŭ omnibus
Simeria	3.08
Streiu	3.45
Haţegŭ	4.33
Pui	5.19
Crivadia	6.05
Baniţa	6.43
Petroşeni	7.00

Timişóra-Aradŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Timişóra	12.25	5.00
Merczifalva	1.16	5.56
Orczifalva	1.34	6.16
Vinga	2.04	6.50
Németh-Ságh	2.25	7.11
Aradulŭ nou	2.54	7.44
Aradŭ	3.10	8.00

Petroşeni—Simeria (Piski)

	Trenŭ omnibus
Petroşeni	8.56
Baniţa	9.37
Crivadia	10.09
Pui	10.48
Haţegŭ	11.26
Streiu	12.06
Simeria	12.37

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.